

**HÚSVÉTVASÁRNAP
KRISZTUS FELTÁMADÁSA**

B év

1 – 4 oldal

Olv.: ApCsel 10,34a.37-43, Kol 3,1-4v. – 1Kor 5,6b-8 – Jn 20,1-9
Péter és János a sírnál

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

Nagyon szép napjaink voltak. A szent három nap, nagycsütörtök, nagypéntek, nagyszombat szelídítette szívünket. Gondolatainkat is igyekezett jó irányba terelni, hogy a feltámadás hitében éljünk. Ha újra rendezzük kapcsolatainkat, ha képesek vagyunk egymással kibékülni, ha tudunk egymásért élni, akkor ez a világ a feltámadott Krisztus világa. Nem kell nekünk teológiai kérdésekbe bocsátkozni. Semmire se megyünk velük. Életünkre vonatkozóan fontosak ezek az igazságok, de a mindennapjainkban kell ezeket megvalósítani. Ünnepeljünk. Mindegyikünk vizsgálja meg szívét és kérje Istentől azt a készséget, amely megbékéltet bennünket egymással. Ne legyenek ellenségeink. Legyenek testvéreink ebben a világban, mert ez az az erő, amivel nem lehet szembeszállni.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Ez az a nap, amit az Úr adott! Ez a nap az Úr napja! Húsvét az Úr napja! Minden vasárnap az Úr napja, mert az Úr üzenetét hozza nekünk. *Isteni válaszokat kapunk életünk kérdéseire!* Életünk napjai emberi napok. Ezek az emberi napok tele vannak gonddal, bajjal, küzdelemmel, munkával, megpróbáltatással. Az ember szeretné fölemelni a fejét.

Isten hogyan gondolta el az életünket?

Isten úgy gondolta el az életünket, hogy vele a mindennapjainkban is összetartozzunk. A vasárnap nem arról szól, a húsvét nem arról szól, hogy odafigyelünk egy pillanatra, egy nap erejéig, vagy egy szentmise időtartamára Istenre.

***Isten úgy gondolta el az életünket,
hogy az vele kapcsolatban, vele összetartozva bontakozzon ki.***

Isten nem akarja elvenni a szabadságunkat, ahogy azt igen sokszor rosszakaratúan, hamisan próbálják belénk csöptetni. Isten törvényei, Isten parancsai óvó, védő szeretetéről szólnak.

Nem könnyű Istenhez igazodni.
Nem könnyű egymáshoz sem igazodni.
Nem könnyű egymással kapcsolatban lenni.
Nem könnyű ezeket a kapcsolatokat élővé tenni
és élőnek megtartani, pedig Isten így gondolta el!

Húsvét válasz nekünk, embereknek, akik az Istennel való kapcsolatot terhesnek véljük. Húsvét válasz nekünk, akik az egymással való kapcsolatunkban igen sokszor vereséget szenvedünk azért, mert önzők vagyunk.

***Isten azért gondolta el így az életünket,
kapcsolatban vele és kapcsolatban egymással,
hogy kiemeljen bennünket kicsinyes világunkból!***

Isten válasza: drámai, megmentő tett!

A Szentírás figyelmeztetett bennünket, tanított is ezekben az elmúlt napokban. Az Írás azt mondja: Isten megteremtette a világot, megteremtette az embert. Ez nagyon nagy titok. Még nagyobb isteni tett, hogy Isten nem hagyja veszni a világot és nem engedi, hogy az ember vesztébe rohanjon, ezért megmenti.

A feltámadás üzenete nem más, mint az Isten megmentő tette.

Arról elmélgedtünk nagycsütörtökön, nagypénteken: Mit jelent az, hogy ebben a világban, ha megjelenik az Isten szeretete, az drámai, mert Aki szeret, az az életével fizet! A szeretetnek minden egyes apró gesztusa is azt jelenti: az ember nem magára gondol, hanem a másikra, tehát önmagával fizet. Ha komolyan gondoljuk ezt, akkor nincs kivétel. Minden helyzetben, minden körülmények között ennek az igazságnak, vagyis a szeretetnek érvényesülnie kell, különben elvétjük az életet. Ettől drámai az élet! Az Istennek van válasza! Jövő vasárnap ünnepeink az irgalmasság vasárnapját.

Isten válasza az irgalmas Isten válasza!
Ez hallatlan nagy igazság.
Ebbe bele lehet kapaszkodni.
Amikor az embernek bármi gondja, baja van,
akkor egyedül az irgalom az, ami továbbsegít.
Nem lehet továbbmenni az úton irgalmatlan szívvel.

A mi nagyjaink! Csodálatos, amit Nagy László mond az élettel kapcsolatosan. Azt mondja: „Az élet műfaja dráma, nagyon sokszor tragédia!” Másik nagy magyar, Weöres Sándor válaszol erre a képi megfogalmazásra. Azt mondja: „Az élet költészete az irgalom!”

A világ nem akarja, hogy meghalljuk az Isten válaszát

Húsvét az irgalom jegyében megfogalmazott válasz. Nekünk, embereknek kérdéseink vannak. Keressük ezekre a választ. Az a világ, amelyben élünk, szinte megakadályoz bennünket abban, hogy azt a választ meghalljuk, ami az Isten válasza. Nem akarja, hogy meghalljuk. A hitetlenek azt mondják, hogy a feltámadás tévhit. Igen, tévhit minden emberi kapcsolat? Mondják, mi beengedjük fülünkbe, a szívünkbe ezeket a hamisságokat. A világ hazug módon örök fiatalsággal akar elkápráztatni bennünket. Ez semmi másról nem szól, mint arról, hogy egyesek javát szolgáljuk. Többször említettem ezt a két fogalmat és újra, meg újra mondom, mert fontos, hogy ezekkel szembesüljünk ahhoz, hogy az isteni válasz eljusson hozzánk.

Posztmodern és poszt szekuláris világban élünk.

A posztmodern világ túlságosan hangsúlyozza az egyén érdekét, az egyén javát. Ha ennek engedünk – és a világ megadta magát, mert önző természetünkre épít, - akkor a megváltás titkát bombázzák szét, a kapcsolatokat. Nem lehet megváltatlanul élni. Megváltatlanul él az, aki önző.

A poszt szekuláris világ Isten nélküli. Jól berendezkedtek, elsősorban Európa és az Euro-atlanti gondolkodás által meghatározott része az emberiségnek. Jól berendezkedett Isten nélkül, sőt már továbblépett. Ilyen örültségeket hallottunk, ha Isten lenne is, akkor meghalt,

azért nincs és ha meghalt, akkor mi öltük meg. Ezek száz, másfélszáz évvel ezelőtti emberi gondolatok. A poszt szekuláris világ arról beszél, hogy már ezt is meghaladtuk. Már azzal se foglalkozunk, hogy nincs Isten. Közömbösek vagyunk. Ha van-van, ha nincs-nincs, nem foglalkozunk a kérdéssel

Isten nélkül az élet értelmetlen, silány.

Egy ilyen világban az ember kérdéseire választ találni majdnem lehetetlen. Ez a világ az emberi élet antikultúráját fejlesztette ki, mert az ember keresi a választ kérdéseire. Ugyanakkor ez a világ azt kínálja, amiről nagypénteken beszéltem, hogy a fékezhetetlen szenvedélyek halálos hálójában vergődünk. Miért? Azért, mert az életet önmagában értelmetlennek, silánynak, színtelennek látjuk, tartjuk. Világos, ha Isten teljesen kimarad az életünkől, akkor annak ez a következménye. Egy ilyen világ is szeretné a megoldást, mert az ember mindig keresi a választ. Azok a válaszok, amiket a világ kínál föl, biztos, hogy a halálba visznek. A kultúránk, a civilizációnk, amelyben élünk, rossz irányba menetel.

A mi civilizációnk az élet és halál kérdéseire nem tud válaszolni

Milyen borzasztó nehéz lehet az Isten nélkül élő, gondolkodó embereknek húsvétot ünnepelni. Karácsony még csak-csak. Karácsonyra ki lehet találni, hogy az a szeretet ünnepe, az a család ünnepe. Ez a gondolkodás átment az egész világba. De milyen nehéz lehet húsvétot ünnepelni Isten nélkül. Jöttek a húsvéti üdvözlések: Kellemes húsvéti ünnepeket. Vajon mire gondoltak? Kellemes húsvéti ünnepeket, - miközben ez a civilizáció nem tud mit kezdeni az Istennel, következésképpen nem tud mit kezdeni a halállal. Miért is tudna valamit is kezdeni vele? Az egoista ember, az individualista ember nem tud mire jutni azzal a kérdéssel, hogy meg kell halnia. Erre a válasz az, hogy önmagát isteníti, de közben elvesz a halál szakralitása. A mi civilizációnk egyik legnagyobb gondja, hogy az élet és a halál kérdéseire nem tud válaszolni. Az élet kérdéseire az előbbieket válaszolja. A halál kérdése teljes egészében idegen a számára. Semmi köze nincs a szakralitáshoz.

Itt Európában erkölcsi válságról beszélünk

Lehet, hogy arra ma még nem gondolnak, de az a világkép, amely versenyez velünk, a keleti világkép ebben több a mi világképünkénél. Van válasza az élet és halál kérdéseire, a buddhizmusnak, a hinduizmusnak, a sintoizmusnak, de még az ortodoxiának is. Ezen el kell gondolkodnia elsősorban Európának. Amerikának kevésbé, mert Amerika olyan-amilyen, de Amerika erős fundamentumra épül. Egy új világ. Amerika is keresztény alapokra épül. Ők ezeket az alapokat sokkal, de sokkal jobban tudatosítják, mint mi itt Európában. Európának el kell gondolkodnia ezeken a gazdasági, politikai, erkölcsi versenytársakon, mert az ő erkölcsi immunrendszerük sokkal jobb, mint a mienk, pl. oroszok, kínaiak, indiaiak. Komolyan el kell ezeken a kérdéseken itt gondolkodni.

Bármely furcsa, ez húsvét kérdése.

Azok a válaszok, amiket ez a világ megfogalmaz nekünk, nem válaszok.

Nem elégítenek ki bennünket.

Ha kielégítenének, akkor az erkölcsi rendszerünk egészségesebb lenne.

Akkor nem erkölcsi válságról beszélnénk.

A keresztények húsvétja az Isten válasza!

A kérdés a mai ünnepen: - legalább nagyon röviden kérdezzük meg - vajon van-e más út? Van-e más válasz? A keresztények húsvétja az Isten válasza. Ez ilyen egyszerű. Ezekre az asszonyokra figyeljünk és Mária Magdolnára, akik keresik a választ. Erről van szó. Kora hajnalban mennek, mert egy kérdés komolyan foglalkoztatja őket, hiszen ők megismerték

Jézust. Megismerték az Ő választát az életre. Az ő életük megoldását jelentette Jézus válasza. Húsvét hajnala arról szól, hogy ez a jó válasz mozgósítja őket. Az istentelen világ csúnya gondolkodása beszennyezi Mária Magdolnának ezt a keresését.

Miért keresi Jézust?

Azért, mert Valaki volt, aki az életének problémáját megoldotta.

Valakinek volt válasza az ő számára.

Ez húsvét üzenete! Ez a feltámadás igazsága!

Ennek az asszonynak megváltozott az élete. Most ez a Valaki meghalt. Hol van? Hogyan tovább? Amikor megfordul, az Úr megszólítja és ez a találkozás visszaadja neki az élet értelmét. ***Van, hogyan tovább! Van Isten!*** Jézus azt mondja Magdolnának: Menj és mondd meg az apostoloknak, – akik szívbélileg még nem készültek föl erre a titokra, - elóttetek megyek Galileába.

Jézus húsvét választát a keresztényekre bízta!

Ránk bízta Jézus ennek a válasznak hordozását ebben a világban, a húsvét választát. Csak annak van élete, aki találkozik valakivel.

Az ember gyógyulása a találkozás jegyében történik.

Az ember életének értelme a találkozásban bontakozik ki,

különben elszigetelődik, egyedül marad és ez értelmetlen élet.

Van más út! Van másik út is, nem csupán az, amit ez a posztmodern, ez a poszt szekuláris világ kínál az embereknek, amelyek a halálba visznek bennünket, a pusztulásba. De nemcsak csak külön-külön bennünket, hanem a családjainkat, a nemzetünket is, egész Európát. Elsősorban Európa problémájáról van szó.

Van, létezik az az út is,

amit megmutatnak az asszonyok, amit megmutat Mária Magdolna.

A mindennapokra gondolok.

Nem akkor gyógyít egy orvos, amikor találkozik a beteggel?

Nem akkor tanít egy tanár, amikor átadja az üzenetet, az ismereteit növendékeinek?

Nem akkor segít egy pap, amikor leveszi lelki terhünket?

Nem akkor segít egy politikus, amikor átérzi a felelősséget a közösségért

és érte munkálkodik?

Testvérek! Ez az üzenet! Van Isten! Nem teológiai vitákba kell belemenni, mert sem ezt, sem azt nem lehet teológiailag, racionális érvekkel bizonyítani. Az ember életérzéséről van szó. Valljuk be, ne szégyelljük, túl beképzeltünk vagyunk, túl sokat gondolunk az eszünkre hivatkozva magunkról. Igen is, van húsvéti üzenet! Itt van az Isten, bennünk van, és ha a feltámadás üzenete megérinti a szívünket, akkor elkezdünk gondolkodni azon, hogy mit jelent Istenhez tartozni.

Isten gyermekei vagyunk!

Mit jelent az, hogy egymásnak testvérei vagyunk!

***Ha ezeket a kapcsolatokat ápoljuk, akkor ez a világ húsvéti világ lesz,
a feltámadottak, a megmentettek, a megváltottak világa!***

Ez az üzenet! Húsvét üzenete!

+ A M E N +